This article was downloaded by: [Monash University Library]

On: 03 February 2015, At: 12:24

Publisher: Taylor & Francis

Informa Ltd Registered in England and Wales Registered Number: 1072954

Registered office: Mortimer House, 37-41 Mortimer Street, London W1T 3JH, UK

Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar

Publication details, including instructions for
authors and subscription information:

<http://www.tandfonline.com/loi/sgff19>

Exempel på flyttblock, som ligga högre än deras underklyft

L. J. Igelström

Published online: 04 Jan 2010.

To cite this article: L. J. Igelström (1873) Exempel på flyttblock, som ligga högre än deras underklyft, Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar, 1:8, 151-152, DOI: [10.1080/11035897309446317](https://doi.org/10.1080/11035897309446317)

To link to this article: <http://dx.doi.org/10.1080/11035897309446317>

PLEASE SCROLL DOWN FOR ARTICLE

Taylor & Francis makes every effort to ensure the accuracy of all the information (the "Content") contained in the publications on our platform. However, Taylor & Francis, our agents, and our licensors make no representations or warranties whatsoever as to the accuracy, completeness, or suitability for any purpose of the Content. Any opinions and views expressed in this publication are the opinions and views of the authors, and are not the views of or endorsed by Taylor & Francis. The accuracy of the Content should not be relied upon and should be independently verified with primary sources of information. Taylor and Francis shall not be liable for any losses, actions, claims, proceedings, demands, costs, expenses, damages, and other liabilities whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with, in relation to or arising out of the use of the Content.

This article may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form

to anyone is expressly forbidden. Terms & Conditions of access and use can be found at <http://www.tandfonline.com/page/terms-and-conditions>

finnas. Längre i vester möter eurit vid Höksjö by och derefter vidtager granit.

Sammanställas dessa observationer så erhåller man följande profil (fig. 2), som är tagen från Qvarnbergs by i öster till trakten af Höksjön i vester, samt således i riktning från N.O.—S.W. Huru den vestra euriten här skall förklaras, antingen såsom af samma eller senare ålder än den östra, är en sak, som tarfvar närmare utredning framdeles*); hvad jag här velat framhålla är följande:

1:o att sandstenslagren sannolikt hafva en betydlig mäktighet (4000 fot);

2:o att de blifvit uppresta från sitt ursprungliga läge; samt

3:o att härvarande sandstenslagers combination med euriterna och grönstenarna företer många likheter med Dalformationens äfvensom med Westerdalarnes bildningar.

IGELSTRÖM, L. J. *Exempel på flyttblock, som ligga högre än deras underklyft.*

I en uppsats "Om flyttblock och terasser vid Rendals-Sölen i Norge", införd i N:o 6 af Förhandlingarna, anmärker Hr A. E. TÖRNEBOHM, "att flyttblock stundom träffas på högre nivå än deras moderklyft". Detta påminde mig om något dylikt, som jag iakttog för många år tillbaka.

Vester om Kroppa i Wermland, något söder om sjön Yngen, ligger den s. k. Hornkullshöjden, en bland de högsta i trakten och sedan gammalt känd genom sina silfvergrufvor, som arbetades under Karl IX:s tid. Öfverst på denna höjd fann jag år 1850, vid en gångstig söder om grufvorna, några ur marken uppstickande block af blodstensmalm, hvilka uppenbarligen måste

*) Efter all sannolikhet äro lagren här starkt sammanböjda, hvarigenom sandstenen blifvit inklämd mellan den äldre euritens uppresta och på vestra sidan inverterade lager.
Red:s anm.

härstamma från det omkring 3 mil längre i norr belägna Långbansfältet, och som således befunno sig på flera hundra fots högre nivå än deras moderklyft.

Block af Långbans blodsten äro för öfrigt ganska allmänna i Långbans—Yngen dalen, men förekomma ej i de närliggande Daglöse- och Saxå-dalarne, hvilket bevisar, att blocktransporten noga följt dalgångarnes riktning.